

gender og navnlig ikke i lyset af de diskussioner, der i øjeblikket føres, og i lyset af Kommissionens og det finske formandskabs formentlige forslag. Det er på høje tid, vi får diskuteret retsforbeholdet, og det er på høje tid, vi får det fjernt, også fordi vi slet ikke kan påvirke med vores vetomuligheder inden for de her retlige og indre anliggender.

Den seneste traktat er vi varm tilhænger af, og den fik jo altså et nej i Frankrig og Holland. Men i modsætning til Danmark er de ikke kommet med nogen forslag til, hvordan vi skal komme videre. Vi synes stadig væk, at forfatnings-traktaten er det bedste grundlag for rammerne i det politiske samarbejde i Europa, og derfor synes vi, at regeringen skal fortsætte. Derfor er det også fint, at regeringen accepterer den dagsorden, at det er udgangspunktet for den videre debat om traktaterne i det europæiske samarbejde.

Vi synes så ikke, når det nu ikke kommer nu og tænkepausen skal fortsætte, at vi bare skal fortsætte, som vi har gjort i det første år, men at vi skal finde nye rammer for debatten. Vi synes, at der er tre områder, som vi skal tage fat på: for det første at arbejde for at fjerne de oplagte urimeligheder, for det andet at kigge på, hvad det er for politiske områder, vi skal koncentrere os om, og for det tredje at se på, hvordan vi kan forankre demokratiet.

Med hensyn til det første med de oplagte urimeligheder vil jeg nævne tre eksempler: Det ene er, at vi stopper rejseriet mellem Strasbourg og Bruxelles, og jeg skal anbefale alle at gå ind på www.oneseat.eu og give deres underskrift, sådan at man kan medvirke til at få det her afskaffet. Det er ikke muligt at få stats- og regeringscheferne til at tage den diskussion. Det bliver ikke afskaffet, hvis ikke vi får borgerne inddraget. Jo flere danske borgere der er med, jo bedre.

Kl. 16.20

Jeg synes også, at vi skal afskaffe landbrugsordningerne, og jeg skal opfordre regeringen til allerede nu at indlede forhandlinger om, hvordan vi kan ændre på budgettet, eventuelt ved midtvejsforhandlingerne i 2008 eller i 2013. Hvis ikke vi starter nu, lykkes det ikke, og jeg minder igen om, at regeringen jo også, når den laver vel-færdsforhandlinger, synes, det er noget, der skal foregå over mange år. Det er det, regeringen lægger op til. Så synes jeg, de skulle gøre nøjagtig det samme her.

Vi skal selvfølgelig også fjerne de åbenlyst urimelige arbejdsgange, som vi har i EU.

På det politiske område er der en række forbrugerting, som vi mener vi skal gå ind i, som det også fremgår af forslaget til vedtagelse. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på her, for jeg vil gerne snakke om den folkelige forankring.

Vi tror nemlig ikke, det er nok, at vi bare fortsætter diskussionen som ved tænkepausen. Den har været fin her, men nu skal vi prøve at lave en folkelig forankring på en anden måde, og det er, fordi vi, hvis vi virkelig skal have et demokratisk Europa, så også skal forankre demokratiet, på samme måde som vi har forankret demokratiet på i det danske system.

Det er klart, at åbenhed og enkelhed og den slags er nogle nødvendige forudsætninger for, at man overhovedet kan forstå, hvad der foregår, men vi skal altså også kigge på, hvad vi selv kan gøre. Der er åbenhed og enkelhed også for os i forbindelse med Europaudvalget en vigtig ting, men det er også vigtigt, at vi inddrager de nationale parlamenter på et tidligere tidspunkt. Vi skal have papirerne, men jeg må også sige til alle i Folketingssalen, at det altså også er nødvendigt, at man behandler de her papirer. Det er ikke nok, at man sender dem til os. Det kræver altså også, at vi behandler dem i de enkelte udvalg, og det kniber det enormt meget med.

Men så synes vi også, vi skal gå ud og spørge – og det vil vi også stille spørgsmål om til os selv: Hvad kan vi gøre i folkeskolen? Hvad ved folkeskolerne egentlig om det europæiske projekt? De ved meget om folketingsprojektet, og der er meget inspiration fra Folketingets arbejde at hente, som vi kunne overføre, også når det drejer sig om EU. Nogle af alle de ting, som man gør fra Folketingets side for ligesom at forklare i forbindelse med folkeskolen, hvad Folketinget egentlig er, skulle man overføre til det europæiske plan og gøre det samme her.

Så synes vi, man skal kigge på den folkeoplysning, som foregår i Danmark, og igen her prøve at håndtere den på en sådan måde, at det breder sig ud, sådan at vi får det europæiske perspektiv ind. Her kunne det være det almindelige folkeoplysningsarbejde, men det kunne jo i meget høj grad også være højskolerne.

Det europæiske samarbejde er jo et politisk samarbejde, og det fortøner sig normalt, når vi vedtager de her brede forslag til vedtagelse, fordi vi skal være overbeviste om, at der er en sammenhæng med et ja til traktaterne, men vi er nødt til også at prøve at politisere arbejdet mere, end vi gør. Det kan måske også ske ved hjælp af fagudvalgene her i Folketinget. Og så er vi altså